

brmiversity: Umělá inteligence a teoretická informatika

Přednáška č. 5

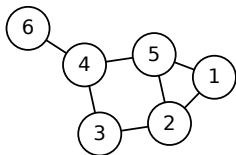
Petr Baudiš [⟨pasky@ucw.cz⟩](mailto:pasky@ucw.cz)

brmlab 2011

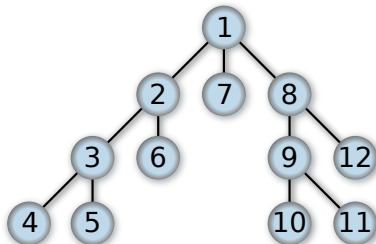
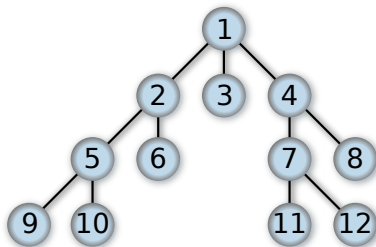

Prohledávání v grafech

- Chceme projít celý graf
- Graf může být popsán implicitně (průběh výpočtu, hry)
- Něco *hledáme* — určitý uzel (řešení), cestu, ...
- Hledání uzlu: BFS (prohledávání do šířky), DFS (prohledávání do hloubky)
- Nejkratší cesta: Dijkstra

BFS, DFS

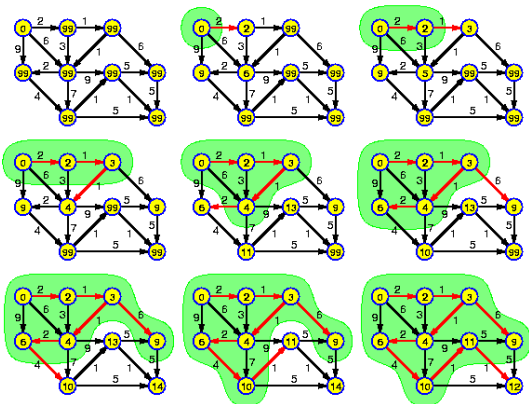
BFS, DFS

- BFS i DFS jsou úplné; fronta LIFO nebo FIFO
- Implicitní DFS: Backtracking, graf si nemusím držet v paměti
- Depth-limited search
- Iterative deepening
- Best-first search
- Oboustranné vyhledávání

Dijkstra

- Budujeme strom nejkratší cesty z vrcholu do zbytku grafu
- Vždy přidáme nejkratší hranu vedoucí ze stromu

DIJKSTRA'S ALGORITHM

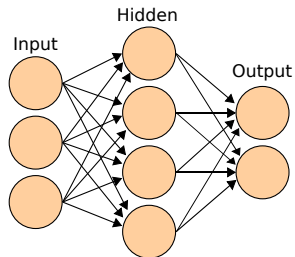

Outline

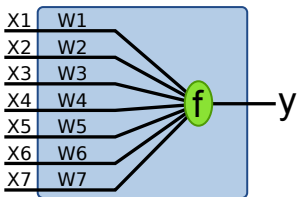
- 1 Základní algoritmy
- 2 Umělá inteligence a adaptivní agenti
- 3 Neuronové sítě
- 4 Vyčísitelnost

Umělá neuronová síť

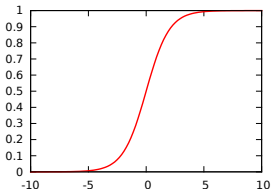
- Umělé neurony (“výpočetní krabičky”) dostávají vstupy (čísla) a na jejich základě generují výstup (číslo)
- Obvykle: Vrstvy striktně oddělené, vstupní vrstva se vstupy zvnějšku, výstupní vrstva s výstupem pro uživatele, skryté vrstvy vyhodnocují různé charakteristiky vstupů
- Dnes: Více vrstev neuronů, jak je učit?

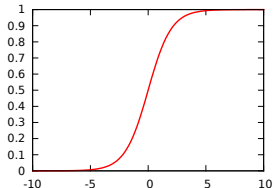
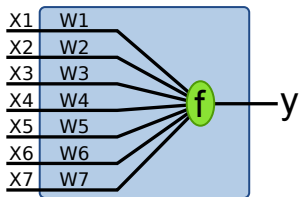
Připomenutí: Umělý neuron

- n vstupů a práh \Leftarrow výstup
- Lineární kombinace — vstupy mají různé váhy, vynásobíme, sečteme a otestujeme
- Výstup je “skoro” 1/0: sigmoida

Připomenutí: Umělý neuron

- n vstupů a práh \Leftarrow výstup
- Lineární kombinace — vstupy mají různé váhy, vynásobíme, sečteme a otestujeme
- Výstup je “skoro” 1/0: sigmoida
- Vstup \vec{x} , váhový vektor \vec{w} , práh 0
- $\xi = \sum_{i=0}^n w_i \cdot x_i$
- Výstupní funkce: $y = f(\xi) = \frac{1}{1+e^{-\lambda\xi}}$

Vícevrstvá NN

- m vrstev, v každé n_m neuronů, propojení vždy pouze $n_i \rightarrow n_{i+1}$
- Inicializace vstupů v první vrstvě
- Iterativní posílání výstupů z jedné vrstvy do vstupů další vrstvy
- Výstup poslední vrstvy je výstup celé sítě

Vícevrstvá NN

- m vrstev, v každé n_m neuronů, propojení vždy pouze $n_i \rightarrow n_{i+1}$
- Inicializace vstupů v první vrstvě
- Iterativní posílání výstupů z jedné vrstvy do vstupů další vrstvy
- Výstup poslední vrstvy je výstup celé sítě

- Víme, kterým vstupům mají odpovídat které výstupy
- Vstupy a výstupy spolu však souvisejí pouze nepřímo
- Jak odvodit konkrétní váhy spojů v síti?

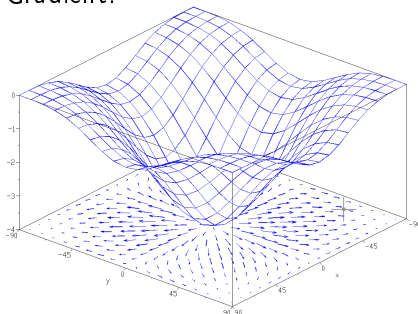
Učení vícevrstvé NN

- Algoritmus zpětného šíření (existují alternativy, příliš se nepoužívají)
- Myšlenka: Závislosti mezi vstupy a výstupy dokážeme přiměřeně matematicky popsat
- Chceme upravit váhy podle *chyby*, kterou propagovaly; větší váha nese větší chybu
- Iterujeme učení podle vstupních množin:
 - Zjistíme chybu výstupu
 - Spočítáme *gradient* chyby podle vah jednotlivých spojů
 - Chybu se pokusíme zredukovat posunutím vah proti gradientu
 - Chybu “zpětně šíříme” do předchozí vrstvy a opakujeme

Derivace a gradient

Derivace:
Non-free artwork.

Gradient:

Učení poslední vrstvy

- Chybová funkce: $E = \frac{1}{2} \sum_p \sum_j (y_{p,j} - d_{p,j})^2$
Chceme její hodnotu *minimalizovat*
- Chyba se mění podle váh neuronů (na těch závisí $y_{p,j}$)
Posuneme se *proti* této změně: $\Delta_E w_{i,j} = -\frac{\partial E}{\partial w_{i,j}}$

Učení poslední vrstvy

- Chybová funkce: $E = \frac{1}{2} \sum_p \sum_j (y_{p,j} - d_{p,j})^2$
Chceme její hodnotu *minimalizovat*
- Chyba se mění podle váh neuronů (na těch závisí $y_{p,j}$)
Posuneme se *proti* této změně: $\Delta_E w_{i,j} = -\frac{\partial E}{\partial w_{i,j}}$

$$\xi = \sum_k w_k \cdot x_k \quad y = f(\xi)$$

$$\frac{\partial E}{\partial w_{i,j}} = \frac{\partial E}{\partial y_j} \cdot \frac{\partial y_j}{\partial \xi_j} \cdot \frac{\partial \xi_j}{\partial w_{i,j}} = (y_j - d_j) \cdot f'(\xi_j) \cdot y_i = \delta_j \cdot y_i$$

Učení poslední vrstvy

- Chybová funkce: $E = \frac{1}{2} \sum_p \sum_j (y_{p,j} - d_{p,j})^2$
Chceme její hodnotu *minimalizovat*
- Chyba se mění podle váh neuronů (na těch závisí $y_{p,j}$)
Posuneme se *proti* této změně: $\Delta_E w_{i,j} = -\frac{\partial E}{\partial w_{i,j}}$

$$\xi = \sum_k w_k \cdot x_k \quad y = f(\xi)$$

$$\frac{\partial E}{\partial w_{i,j}} = \frac{\partial E}{\partial y_j} \cdot \frac{\partial y_j}{\partial \xi_j} \cdot \frac{\partial \xi_j}{\partial w_{i,j}} = (y_j - d_j) \cdot f'(\xi_j) \cdot y_i = \delta_i \cdot y_i$$

Derivace sigmoidy $f'(\xi) = \left(\frac{1}{1+e^{-\lambda\xi}} \right)' = \lambda \cdot f(\xi) \cdot (1 - f(\xi))$

Učení vnitřních vrstev

Podobná myšlenka jako poslední vrstva,
jen využíváme informaci o chybě z minulé vrstvy.

Rekapitulace

- Rekapitulace: Nezajímá nás, jak rychle to poběží, ale jestli to někdy doběhne.
- Zkoumáme výpočetní *možnosti* algoritmů.
- Pro modelování výpočetních mezí potřebujeme matematický popis programů.
- Primitivně rekurzivní, obecně rekurzivní a částečně rekurzivní funkce.

Rekurzivní funkce

- Funkce: $o(x) = 0 \forall x$, $s(x) = x + 1 \forall x$, $I_n^j(x_1, \dots, x_n) = x_j$

Rekurzivní funkce

- Funkce: $o(x) = 0 \forall x$, $s(x) = x + 1 \forall x$, $I_n^j(x_1, \dots, x_n) = x_j$
- Operátor substituce: $S_n^m(f, g_1, \dots, g_m) = h$,
 $h(x_1, \dots, x_n) \simeq f(g_1(x_1, \dots, x_n), \dots, g_m(x_1, \dots, x_n))$
- Operátor prim. rekurze: $R_n(f, g) = h$,
 $h(0, x_2, \dots, x_n) \simeq f(x_2, \dots, x_n)$,
 $h(i + 1, x_1, \dots, x_n) \simeq g(i, h(i, x_2, \dots, x_n), x_2, \dots, x_n)$
- Operátor minimalizace: $M_n(f) = h$,
 $h(x_1, \dots, x_n) = z \Leftrightarrow f(x_1, \dots, x_n, z) = 0$ a z je nejmenší

Rekurzivní funkce

- Funkce: $o(x) = 0 \forall x$, $s(x) = x + 1 \forall x$, $I_n^j(x_1, \dots, x_n) = x_j$
- Operátor substituce: $S_n^m(f, g_1, \dots, g_m) = h$,
 $h(x_1, \dots, x_n) \simeq f(g_1(x_1, \dots, x_n), \dots, g_m(x_1, \dots, x_n))$
- Operátor prim. rekurze: $R_n(f, g) = h$,
 $h(0, x_2, \dots, x_n) \simeq f(x_2, \dots, x_n)$,
 $h(i + 1, x_1, \dots, x_n) \simeq g(i, h(i, x_2, \dots, x_n), x_2, \dots, x_n)$
- Operátor minimalizace: $M_n(f) = h$,
 $h(x_1, \dots, x_n) = z \Leftrightarrow f(x_1, \dots, x_n, z) = 0$ a z je nejmenší
- **Primitivně rekurzivní funkce:** Bez operátoru minimalizace.
- **Obecně rekurzivní funkce:** Na každém vstupu doběhnou.
- **Částečně rekurzivní funkce:** Mohou a nemusí doběhnout.

Druhy rekurzivních funkcí

- **Primitivně rekurzivní funkce:** Bez operátoru minimalizace.
 - **Obecně rekurzivní funkce:** S minimalizací, ale každém vstupu doběhnou.
 - **Částečně rekurzivní funkce:** Mohou a nemusí doběhnout.
-
- $PRF \subset ORF \subset CRF$
 - Neostré inkluze celkem zřejmé
 - ČRF, která není ORF — třeba minimalizace funkce s
 - ORF, která není PRF — třeba univerzální funkce pro PRF

Druhy rekurzivních funkcí

- **Primitivně rekurzivní funkce:** Bez operátoru minimalizace.
- **Obecně rekurzivní funkce:** S minimalizací, ale každém vstupu doběhnou.
- **Částečně rekurzivní funkce:** Mohou a nemusí doběhnout.
- $PRF \subset ORF \subset CRF$
- Neostré inkluze celkem zřejmé
- ČRF, která není ORF — třeba minimalizace funkce s
- ORF, která není PRF — třeba univerzální funkce pro PRF
- Každé ČRF můžu přiřadit číslo — na základě jejího odvození

Kleenova věta

- **Univerzální TS:** “Emulátor” — vrátí výstup libovolného TS na základě jeho popisu a vstupu
- **Univerzální RF $\Psi(e, \vec{x})$:** “Emulátor” — vrátí výstup libovolné RF na základě jejího čísla e a parametrů \vec{x}

Kleenova věta

- **Univerzální TS:** “Emulátor” — vrátí výstup libovolného TS na základě jeho popisu a vstupu
- **Univerzální RF $\Psi(e, \vec{x})$:** “Emulátor” — vrátí výstup libovolné RF na základě jejího čísla e a parametrů \vec{x}
- **s-m-n věta:** Curryfikace RF. $\Psi(e, \vec{z}, \vec{x}) = \Psi(s(e, \vec{z}), \vec{x})$

Kleenova věta

- **Univerzální TS:** “Emulátor” — vrátí výstup libovolného TS na základě jeho popisu a vstupu
- **Univerzální RF $\Psi(e, \vec{x})$:** “Emulátor” — vrátí výstup libovolné RF na základě jejího čísla e a parametrů \vec{x}
- **s-m-n věta:** Curryfikace RF. $\Psi(e, \vec{z}, \vec{x}) = \Psi(s(e, \vec{z}), \vec{x})$
- **Turingův predikát $T(e, \vec{x}, y)$:** Propojení s logikou, je pravdivý, pokud program e s parametry \vec{x} vrátí y .
- V logice lze přes T popsat ČRP, ORP, PRP (... predikáty).

Univerzální funkce

- Máme univerzální ČŘF emulující jakouliv ČRF.
- Umíme udělat univerzální PRF pro všechny PRF?
- Neumíme. Mějme $f(e, x)$ univerzální PRF. Zavedeme PRF $g(x) = f(x, x) + 1$ s číslem e : $f(e, x) = g(x)$. Ale tedy $f(e, e) = g(e) = f(e, e) + 1$, což je spor.

Univerzální funkce

- Máme univerzální ČŘF emulující jakouliv ČRF.
- Umíme udělat univerzální PRF pro všechny PRF?
- Neumíme. Mějme $f(e, x)$ univerzální PRF. Zavedeme PRF $g(x) = f(x, x) + 1$ s číslem e : $f(e, x) = g(x)$. Ale tedy $f(e, e) = g(e) = f(e, e) + 1$, což je spor.
- Univerzální RF pro ORF je ČRF.

Množiny popsané funkcemi

- Množiny obvykle definujeme *predikáty* — např.
 $\{x \mid x \in \mathbb{N}, 5 < x < 10\}$
- Predikát koresponduje k funkci
- Tedy **primitivně rekurzivní**, **rekurzivní** a **částečně rekurzivní** množiny, RF rozhoduje o prvku, patří-li do množiny
- M je rekurzivní, právě když je ona i doplněk rekurzivně spočetné

